

Šifra: 45-3/2008/1
Ljubljana, dne 22.04.2011
EVA 2004-1611- 0012

PREDLOG

GENERALNI SEKRETARIAT
VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE
gp.gs@gov.si

ZADEVA: Predlog Zakona o računovodstvu – redni postopek – predlog za obravnavo na Vladi RS

1. Predlog sklepa vlade:

Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo) je Vlada Republike Slovenije naseji dne..... sprejela naslednji sklep:

»Vlada Republike Slovenije je določila besedilo predloga Zakona o računovodstvu in ga posreduje Državnemu zboru Republike Slovenije v obravnavo po rednem postopku«.

2. Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:

ga. Marija Janc, generalna direktorica Direktorata za javno računovodstvo
ga. Vesna Milanovič, sekretarka

Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu Državnega zbora Republike Slovenije:

dr. France Križanič, minister za finance

Mateja Vraničar, državna sekretarka

ga. Marija Janc, generalna direktorica

3. Gradivo se sme objaviti na svetovnem spletu: DA

4. Kratek povzetek gradiva:

Zakon o računovodstvu je krovni zakon, ki ureja računovodenje za proračun, proračunske uporabnike in druge osebe javnega prava, ki ne delujejo na podlagi zakona o gospodarskih javnih službah. Velja pa tudi za pravne osebe zasebnega prava, ki ne delujejo na podlagi zakona o gospodarskih družbah in zakona o društvih. Glede na to, da je zakon o računovodstvu bil sprejet v letu 1999 in do sedaj še ni bil spremenjen, ga je potrebno glede na razvoj sistema javnih financ in računovodenja dopolniti in predvsem posodobiti. V predlogu zakona je upoštevana tudi nova valuta euro ter usklajenost glede na določbe Zakona o prekrških. V predlog zakona se uvajajo bilančne sheme, kot so le-te predvidene tudi v novem Zakonu o javnih financah. V predlogu zakona je predvideno tudi računovodenje pokrajin in njihovih neposrednih in posrednih proračunskih uporabnikov.

5. Presoja učinkov in usklajenost vladnega gradiva

Gradivo je medresorsko usklajeno z ministrstvi ter Službo vlade za zakonodajo .

II. Izjavljam, da predlagano gradivo:

a)	<i>nima učinka</i>	na javnofinančna sredstva v višini večji, od 40.000 .EUR v tekočem in naslednjih treh letih
b)	<i>nima učinka</i>	na usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije
c)	<i>nima učinka</i>	na postopke oziroma poslovanje javne uprave/pravosodnih organov s strankami (državljeni in pravnimi osebami) oziroma na obveznosti strank do javne uprave (administrativna bremena)
d)	<i>nima učinka</i>	na gospodarstvo, na obseg državnih pomoči
e)	<i>nima učinka</i>	na okolje
f)	<i>nima učinka</i>	na socialni položaj posameznikov

g)	je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja in so bile v razpravo vključene nevladne organizacije oziroma predstavniki zainteresirane javnosti. V razpravo so bile vključene tudi občine in združenja občin oziroma jih gradivo ne zadeva. Datum objave: Vključene organizacije oz. predstavniki:..... Svoje mnenje so podale naslednje organizacije, predstavniki:.....	<i>NE</i>
h)	so bile v celoti upoštevane vse prejete pripombe, predlogi civilne družbe oziroma te niso bile prejete	<i>DA</i>
i)	je bilo lektorirano	<i>DA</i>
j)	je medresorsko usklajeno oziroma medresorsko usklajevanje ni potrebno <i>(Navedba organov s katerimi je gradivo usklajeno. Če ni usklajeno se obrazloži razlog oz. predmet neusklajenosti in priloži pridobljena mnenja)</i>	<i>DA</i>

dr. Franc KRIŽANIČ
MINISTER

Priloge:

- predlog zakona in obrazložitve

I. Ocena finančnih posledic				
	Tekoče leto (t)	t+1	t+2	t+3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) obveznosti za druga javna finančna sredstva				
II. Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene po naslednjih proračunskih postavkah (PP) s predvidenimi zneski:				
Šifra PP	Ime proračunske postavke	Ime proračunskega uporabnika	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t+1
SKUPAJ:				
Manjkajoče pravice porabe se bodo zagotovila s prerazporeditvijo iz naslednjih PP:				
Šifra PP	Ime proračunske postavke	Ime proračunskega uporabnika	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t+1
SKUPAJ:				
Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov oz. povečanih odhodkov proračuna:				
Novi prihodki		Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t+1	
SKUPAJ:				

Razlogi, zakaj je postopek ali druga administrativna obveznost nujno potrebna, in javni interes, ki se s tem dosega. Dokazi, da javnega interesa ni mogoče doseči na drug, za stranke enostavnejši način.	/
Spoštovanje načela "vse na enem mestu" (načelo, da stranki ni treba opravljati zadev, ki se nanašajo na en življenjski oziroma poslovni dogodek, na več mestih). Kraj izvajanja storitve oziroma obveznosti.	Zakon nima vpliva na posamezne državljane, ureja področje računovodstva za posredne in neposredne proračunske uporabnike (sektor države)
Poraba časa in stroški (upravna taksa, plačilo storitve ...), ki jih stranki povzroča postopek ali obveznost.	/
Dokumentacija, ki jo bo morala predložiti stranka za izvedbo postopka. Zmanjšanje obsega dokumentov, ki jih mora predložiti, oziroma obrazložitev, zakaj zmanjšanja ni.	/
Način plačevanja storitve, upravne takse ... (z gotovino, s kreditnimi in plačilnimi karticami, po e-moneti, drugo).	/
Področje in življenjski oziroma poslovni dogodek na portalu e-uprave, na katerega se postopek nanaša, oziroma predlog za uvedbo drugega dogodka.	/
Dodaten prostor za navedbo predloga novega dogodka.	
Obseg postopka, ki ga bo mogoče opraviti po elektronski in drugih sodobnih poteh, oziroma obrazložitev, zakaj to ne bo mogoče.	/
Podatki, potrebni za izvedbo postopka, ki jih bo pristojni organ pridobil sam iz uradnih evidenc, in način pridobivanja teh podatkov.	/

ZAKON O RAČUNOVODSTVU

- redni postopek

I. UVOD

1. Ocena stanja in razlogi za sprejem zakona

Zakon o računovodstvu (Uradni list RS, št. 23/99, 30/02 – ZJF-C in 114/06 – ZUE; v nadaljnjem besedilu: ZR) ureja vodenje poslovnih knjig ter izdelavo letnih poročil za proračun, proračunske uporabnike in pravne osebe javnega in zasebnega prava, ki ne vodijo poslovnih knjig na podlagi zakona o gospodarskih družbah, zakona o gospodarskih javnih službah in zakona o društvih. ZR je bil sprejet v letu 1999, uporablja pa se od 1. januarja leta 2000 dalje. V času od leta 2000 do danes se je računovodski sistem, skupaj s celotnim sistemom javnih financ, nadalje razvijal in dopolnjeval, zakon pa še ni bil spremenjen do danes.

Priprava novega ZR zato poteka sočasno s pripravo novega Zakona o javnih financah.

ZR v 2. členu predvideva, da se poleg določb zakona in podzakonskih predpisov za vodenje poslovnih knjig in pripravo letnega poročila uporabljajo tudi Slovenski računovodski standardi (SRS), ki jih izdaja Slovenski inštitut za revizijo, na podlagi predhodnega soglasja ministra za finance in ministra za gospodarstvo. To pomeni, da računovodski predpisi, ki urejajo področje javnega sektorja niso v nasprotju s predpisi, ki urejajo področje zasebnega prava, ampak se medsebojno dopolnjujejo. SRS določajo strokovna pravila računovodenja. SRS so izvirna združitev domače računovodske teorije z mednarodnimi zahtevami, zlasti mednarodnimi standardi računovodskega poročanja (MSRP) in direktivami Evropske unije. SRS temeljijo na zakonu o gospodarskih družbah in so torej pravila stroke, ki zakonsko določena temeljna pravila in zahteve računovodstva podrobneje razčlenjujejo, pojasnjujejo in določajo načine njihove uporabe. Zakon o gospodarskih družbah pa ureja samo področje delovanja zasebnega sektorja, ne pa tudi javnega. Zato je ZR za urejanje področja računovodstva javnega sektorja nujno potreben, saj ne veljajo enaka pravila za zasebni sektor, kjer je glavni cilj doseči čim večje dobičke, medtem ko je za javni sektor najpomembnejše zadovoljevanje javnih potreb. Na podlagi sprememb MSRP so se spremenili tudi SRS, saj prevzemajo skoraj vse določbe iz teh mednarodnih standardov.

2. Cilji, načela in poglavitne rešitve predloga zakona

V točki 1. je bilo že omenjeno dejstvo, da so se SRS spremenili in temu primerno je potrebno prilagoditi oziroma spremeniti tudi ZR. ZR ni bil od svojega nastanka v letu 1999 vse do danes niti enkrat spremenjen in zato ga je potrebno zaradi razvoja celotnega sistema javnih financ in računovodenja posodobiti. S predlaganim novim zakonom pa ne bo prišlo do sprememb, ki bi bistveno vplivala na kakšna druga področja.

Cilj sprememb zakona pa ni samo v posodobitvi z novimi izrazi in pojmovanji, temveč tudi v večji razumljivosti. V dosednji praksi so se večkrat zastavila vprašanja; za koga vse ta zakon velja; ali velja tako za javni kot tudi zasebni sektor, ki ne deluje na podlagi določb zakona o gospodarskih družbah in zakona o društvih. Temu je bilo namenjeno precej pozornosti, zato je predlog zakona napisan bolj razumljivo od sedanjega zakona.

Dosedanja ureditev je predvidevala predložitev tako računovodskega poročila kot poslovnega poročila, ki sta sestavna dela letnega poročila, organizaciji, pooblaščenim za obdelovanje in objavljane podatkov – Agenciji Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve (v nadaljnjem besedilu: AJPES). Z novo ureditvijo se želi odpraviti podvajanje pošiljanja podatkov oziroma poročil. Zato je predlagano, da je za neposredne proračunske uporabnike državnega, pokrajinskih in občinskih proračunov poslovno poročilo predloženo Ministrstvu za finance oziroma pokrajinski oziroma občinski upravi, hkrati s poročilom o realizaciji svojega finančnega načrta. Za posredne uporabnike državnega, pokrajinskih oziroma občinskih proračunov pa je predlagano, da letno poročilo predložijo pristojnemu ministrstvu, predsedniku pokrajine oziroma županu, na AJPES pa posredujejo samo računovodsko poročilo. Poslovno poročilo pa bo sestavni del zaključnega računa državnega, pokrajinskih oziroma občinskih proračunov, ki bo v skladu z Zakonom o javnih financah predloženo v obravnavo Državnemu zboru, pokrajinskem oziroma občinskem svetu.

Obenem je predlagan tudi nov datum oddaje letnega poročila in njegovih sestavnih delov vsem navedenim prejemnikom. Datum oddaje letnega poročila je tako usklajen z datumom oddaje letnega poročila za pravne osebe zasebnega prava, ki na podlagi določb Zakona o gospodarskih družbah oddajajo letna poročila do 31. marca tekočega leta za preteklo leto.

V predlogu zakona so predvidene nove sheme računovodskih izkazov, kot so le-te predvidene tudi z novim predlogom Zakona o javnih financah. Nove sheme naj bi se začele uporabljati s 1.1. 2012 ??? Uskladiti z ZJF !!!

3. Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih in prilagojenosti predlagane ureditve prava EU

Ta zakon ni predmet prilagajanja slovenske ureditve pravu EU.

a) Velika Britanija

Z glavnimi reformami nacionalnih zdravstvenih storitev v Veliki Britaniji v zgodnjih osemdesetih se je oblikoval notranji trg in ustanovljale so se bolnišnice kot navidežno samostojna podjetja z računovodstvom na podlagi načela nastanka poslovnega dogodka. V tistem času je bil princip še sporen za centralno državno raven in šele na začetku 90-ih let so se dogovorili, da iz računovodenja na podlagi načela denarnega toka (plačane realizacije) preidejo na načelo nastanka poslovnega dogodka (fakturirane realizacije). Sir Andrew Likierman, ki je v Veliki Britaniji vodil prehod centralnega državnega računovodstva na računovodenje po načelu nastanka poslovnega dogodka je leta 2000 dejal, da bo celotna analiza možna šele tedaj, ko se bodo novi sistemi uporabljali že nekaj let. V poročilu Odbora za javni sektor Mednarodne zveze računovodij o reformah v Franciji so zaključili naslednje: » Prehod na računovodenje po načelu nastanka poslovnega dogodka je dolgoročen projekt. Narodne in mednarodne izkušnje pričajo, da je za spremembo računovodskega sistema in izvajanje potrebnih reform potrebno od 8 do 10 let.« Po izkušnjah Velike Britanije je za uveljavljanje koristi potrebno celo dlje časa. ACCA, Združenje zapriseženih računovodij, je financiralo nekaj raziskav na to temo. Ugotovili so, da je malo dokazov o tem, da bi na široko dodatne podatke uporabljali pri odločanju. Morda je krivo nerazumevanje le-teh.

Državni revizijski urad Velike Britanije je pričel z usposabljanjem računovodij že v poznih 70-ih letih. Število strokovno usposobljenih računovodij se je na centralni državni ravni v letih od 1989 do leta 2003 povečalo za skoraj štirikrat (s 600 na 2200). To je obdobje uvajanja računovodstva na podlagi načela nastanka poslovnega dogodka. Proti koncu leta 2003 so najavili nadaljnja prizadevanja za izboljšanje kakovosti finančnih strokovnih znanj pri višjih članih uprave na ministrstvih. Objavili so, da ima samo 20% ministrstev finančnega direktorja, ki je strokovno usposobljen računovodja. Sprejeli so odločitev, da bo v bodoče vsako ministrstvo imelo strokovno usposobljenega računovodjo in bo član najvišjega upravnega organa.

Prednosti računovodenja na podlagi načela nastanka poslovnih dogodkov:

- podaja bolj izčrpne finančne podatke, ki so osredotočeni na dosežke (outputs) bolj kot na vložke (inputs),
- omogoča boljše upravljanje s sredstvi,
- ponuja izkaz vseh stroškov državnih služb (vendar pa je kalkuliranje stroškov zdravstvenih storitev v Veliki Britaniji še vedno v povojih in neusklajeno že več kot 10 let tudi po uvedbi računovodstva po novem principu),
- stroški dolgoročnih sredstev se porazdelijo skozi njihovo življensko dobo (amortizacija) in spodbuja se upravljanje z dolgoročnimi sredstvi, in podobno.

Slabosti računovodenja na podlagi načela nastanka poslovnih dogodkov:

- poglavitna slabost prehoda na nov način računovodenja je povezana z velikimi stroški (postavljanje novih računovodskih sistemov, IT nadgraditve, usposabljanje obstoječih računovodskih kadrov in novi kadri, prepoznavanje in vrednotenje sredstev (cenitve), razvoj računovodske strategije, ipd.) Mnogi od teh stroškov so stalni in ne enkratni;
- računovodenje na podlagi načela nastanka poslovnega dogodka je veliko bolj zapleteno kot računovodenje na podlagi plačil,
- sistem je zasnovan predvsem za merjenje dobička, ki je v veliki meri brez pomena za javni sektor, ki je zasnovan predvsem zasledovanju in uresničevanju javnih potreb, presežki so bolj redki,
- vzdrževanje javnih sredstev je pomembnejše kot posredovanje podatkov o njihovi vrednosti (v Veliki Britaniji so zaostanki pri vzdrževanju v zdravstvenih službah znašali skoraj 10 % njihovega proračuna v letu 2000, vendar to ni bilo opredeljeno v poročilih na podlagi upoštevanja načela nastanka poslovenega dogodka,
- v Veliki Britaniji nadalje ugotavljajo, da kljub prehodu na novo računovodenje ni zagotovil ustreznih sistemov za kalkuliranje stroškov, kalkuliranje stroškov je treba izboljšati,
- zaradi zapletenosti računovodstva na podlagi načela nastanka poslovnega dogodka obstaja bojazen, da pride do izgube finančnega nadzora,
- zmanjšanje proračunskega nadzora (v Veliki Britaniji javna poraba presega proračunska sredstva v skoraj vsakem petem ministrstvu in parlament je za nadzor javne porabe ohranil tudi evidentiranje poslovnih dogodkov po načelu plačil (plačane realizacije).

Državni revizijski urad Velike Britanije je izdal poročilo z naslovom »Upravljanje virov za zagotavljanje boljših javnih storitev« v katerem med drugim ugotavlja, da se skoraj tri četrtine ministrstev in agencij v svojih organizacijah ni posluževala računovodskih podatkov na podlagi načela nastanka poslovnega dogodka, da bi izboljšala upravljanje virov. Vendar Urad meni, da je v večini primerov še prekmalu, da bi lahko opredelili kakšne oprijemljive koristi od boljšega upravljanja virov, v smislu prispevka k boljšim javnim storitvam zaradi njegove večje učinkovitosti. V poročilu Urada je tudi ugotovitev, da okoli polovica pregledanih ministrstev in agencij meni, da je nastali obseg administrativnih del zaradi ureditve virov in priprave proračuna na podlagi nastanka poslovnih dogodkov v manjših organizacijah nesorazmeren z njihovo velikostjo. Napredek pri izboljšanju upravljanja virov je v nekaterih ministrstvih omejen s premalo zmogljivimi sistemi informacijske tehnologije in pomanjkljivim finančnim strokovnim znanjem. Okoli 16 ministrstev (35%) se še vedno v glavnem opira na podatke o upravljanju, osnovane na plačilih. Priprava finančnih izkazov na podlagi načela nastanka poslovnega dogodka je ločeno dejanje, ki se ga izvede enkrat letno, da se izpolnijo zahteve zunanjega poročanja.

b) Švedska

Ureditev državnega sektorja na Švedskem je skoraj enkratna v svetu, vendar se temu modelu sedaj približujejo tudi druge države, predvsem Velika Britanija. Javna sfera je sestavljena iz države ter iz lokalnih in regionalnih svetov. Velik del javnih dejavnosti, kot so osnovno in srednješolsko izobraževanje, zdravstvo, lokalne ceste in promet, itd., upravljajo skupnosti, ki so ločeni pravni subjekti.

Davke za financiranje teh dejavnosti pobira Nacionalni davčni odbor, a se načeloma ne prikažejo v državnem proračunu. Država je odgovorna za visoko šolstvo, izvrševanje zakonodaje, obrambo in druga tradicionalna področja. Najbolj očitna značilnost švedskega modela je, da je vlada sestavljena iz kabineta (vse odločitve sprejemajo skupaj vsi ministri, ki jim predseduje premier) in trinajstih ministrstev, ki niso velika. To je telo, ki oblikuje politiko, dejanske dejavnosti pa izvaja veliko neodvisnih agencij in organov. Ko parlament odobri državni proračun, dobi vlada na razpolago vsa odobrena proračunska sredstva. Sredstva in odgovornost pa potem prenese na svoje agencije. Vse računovodenje poteka na ravni agencij. Pri tem se ministrstva obravnavajo kot ločene agencije. Novi odlok o računovodenju iz leta 1994 je poenotil pravila računovodenja za državni sektor, vendar pravila oz. načela računovodenja v lokalnih in regionalnih skupnosti niso obvezna. Pravila so obvezna za vse agencije v primeru, ko to ustreza za vladne dejavnosti.

Agencije pripravijo letno poročilo, ki je sestavljeno iz:

- a) **balance poslovanja** : v njej so zajeti prihodki, odobrenih proračunskih sredstev, ki se evidentirajo, ko agencija uporabi svoje pravice do porabe sredstev iz državnega proračuna. Do »poravnave z odobrenimi sredstvi« pride, ko nastanejo izdatki, ki jih je treba pokriti iz državnega proračuna. Ponavadi je to tedaj, ko se prejme račun, ne glede na datum plačila računa. Rezultat transakcije je prihodek iz odobrenih sredstev (v dobro) in terjatev do vlade (v breme). Terjatev je poravnana, ko se denar iz vladnega računa (dnevno ali mesečno) prenese na račun agencije. Še ena posebna značilnost balance poslovanja so oddelki za »pobiranje davkov in stroškov pravnega svetovanja«, ki niso na voljo agenciji in pa »prenosi«. S prenosi so mišljena sredstva, ki se iz državnega proračuna plačajo posameznikom ali organizacijam. V tem primeru deluje agencija kot »prenosnik« sredstev v državni proračun ali iz njega (npr. davkov od dohodka ali pokojnin) in ne opravlja lastnih poslov.
- b) **bilanca stanja**: se od podjetij razlikuje predvsem po oddelkih »poravnave z vlado« in »kapitalu agencije«, ki ustreza lastniškemu kapitalu v zasebnih podjetjih, vendar ima drugačen pomen. Naložbe se vedno vrednotijo po nabavni vrednosti in enakomernim časovnim amortiziranjem, če gre za osnovna sredstva.

c) finančno poročilo o

virih in porabi sredstev: tu so združeni podatki zgornjih dveh izkazov in vsebuje do pet oddelkov: posli in naložbe, posojila, pobiranje davkov in prenosi.

d) poročilo o odobrenih sredstvih:

je v bistvu specifikacija postavke »poravnava z vlado«, ki je prikazana v bilanci stanja. Tu so predvsem prikazani izdatki v primerjavi z odobrenimi sredstvi in predvidenimi prihodki iz državnega proračuna.

e) poročilo o rezultatih dejavnosti:

je najpomembnejši del letnega poročila. V njem agencija upraviči svoje najpomembnejše vrste »produkcije« s stroški na enoto, kakovostjo in merljivimi učinki. Upošteva in razlaga se tudi razvoj stroškov za vsako vejo dejavnosti. Te informacije se pridobijo od upravnega računovodstva agencije, kjer notranji poslovni dogodki odražajo razporeditev stroškov in prihodkov po različnih predmetih znotraj agencije. Pridobijo se z uporabo predmetnih oznak v različnih strukturah (organizacijske enote, vrsta dejavnosti, projekt, ipd.), pripisanih kontom, v skladu z potrebami agencije.

Letno poročilo, vključno z vsemi naštetimi poročili, se pošlje na pristojno ministrstvo, pregleda pa ga Državni urad za revizijo, ki za vsako agencijo pripravi revizijsko poročilo. Pripravi pa tudi poročilo o splošnem standardu računovodenja v celotni državi.

Računovodenje na državni (centralni) ravni

Računovodske informacije je potrebno poslati po elektronski pošti Švedskemu državnemu uradu za revizijo, ki je odgovoren tudi za zbirne računovodske izkaze države. Agencije uradu poročajo enkrat mesečno, ob polletju in na koncu leta pa je potrebno poslati uradu tudi bilanco stanja in bilanco poslovanja agencije.

Na Švedskem se je v zadnjih letih torej računovodski sistem precej izboljšal in dograjeval. Vsega pa še vedno niso uspeli doreči. Na primer v bilanci stanja še vedno nimajo zajeti vseh osnovnih sredstev, ki bi se morala vključiti v bilanco stanja. Gre za umetniška dela, zgodovinske spomenike, ipd., kjer imajo težave v vrednotenju le-teh. Še vedno tudi razpravljajo o tem, ali bi bilo potrebno obrambni material (sredstva vojske) knjižiti kot sredstva ali ga neposredno odpisati.

Eden od negativnih vidikov uvedbe novih računovodskih načel pa je ta, da je postal računovodski sistem precej zapleten. Informacije se črpajo predvsem iz finančnega računovodstva, nadalje je potrebno razviti upravljalno računovodstvo.

c) Zvezna Republika Nemčija

Ustava zahteva, da letne proračunske bilance vsebujejo tako prihodke in odhodke kot tudi sredstva (premoženje) in obveznosti. Ko je bila Ustava leta 1969 dopolnjena s tem določilom je bilo mišljeno, da bo državni računovodski sistem temeljil na prilagojenem računovodenju na podlagi načela plačane realizacije (denarni tok).

Vse pridobivanje in razdeljevanje sredstev se knjiži ločeno za vsako finančno leto, in sicer za tisto leto, ko je nastalo. Pridobivanje in razdeljevanje sredstev se v bilanci knjiži kronološko in v skladu s postopki, določenimi v proračunu ali kje drugje. Minister za finance lahko določi, da se vodijo računi o prevzetih obveznostih in prehodno nezaračunanem denarju. Vsako knjiženje mora biti podprto z ustrezno listinsko dokumentacijo.

Na zvezni ravni so zahtevani dodatni povzetki podatkov, med drugim tudi o presežni in zunajproračunski porabi sredstev, namenskih skladih in rezervah, posrednih zveznih izvršnih organih, prihodki od prodaje premoženja, ki ni bila predvidena v proračunu in bilanca premoženja (bilanca z določenimi sredstvi in obveznostmi).

Zvezni subjekti, ki uporabljajo pravila poslovnega knjigovodstva (tisti, ki letne bilance in poročila pripravljajo na podlagi standardov dvostavnega knjigovodstva), so lahko izvzeti iz zahtev poročanja, ki jih določa Zvezno ministrstvo za finance, vendar morajo pri pripravi računov čimbolj slediti standardom zveznih ministrstev.

d) Francija

Sistemi zakon o proračunu razlikuje med proračunskim računovodstvom (za prihodke in odhodke) in splošnim računovodstvom za vse finančne transakcije (27. člen). Vsa finančna poročila morajo biti pravilna in točna in morajo odražati dejansko stanje državnih bilanc in finančno situacijo. Proračunsko računovodstvo vključuje dodatno obdobje 20 dni po koncu leta za prejem prihodkov ali opravljanje plačil (28. člen). Novost Sistemskega zakona o proračunu je, da uvaja upoštevanje nastanka poslovnega dogodka pri računovodstvu državnih transakcij (30. člen). Računovodenja na podlagi nastanka poslovnih dogodkov ni treba uvesti za dejavnosti, ki jih ureja Sistemski zakon o financiranju socialnega zavarovanja. Še zlasti ni zakonske obveznosti za evidentiranje prihodnjih obveznosti javnih pokojninskih shem. Nova računovodska podlaga mora biti enaka računovodstvu v javnem sektorju, z izjemo specifičnosti, ki so značilne za državo. Računovodske standarde mora oblikovati odbor, ki ga sestavljajo računovodski strokovnjaki iz javnega in zasebnega sektorja, potem ko jih pregledajo parlamentarni odbori (30.

člen). Ta zahteva je bila izpolnjena leta 2004 z izdajo novih računovodskih standardov, ki temeljijo na 13. načelih, ki se jih uporablja v zasebnem sektorju.

Uredba o javnem računovodstvu iz leta 1962 velja za temeljni pravni dokument. Uredba določa, da so ministri glavni odredbodajalci, ki so odgovorni za izvrševanje prihodkov in odhodkov (na stopnjah pred plačili). Uredba določa splošna pravila za javno računovodstvo države in nacionalnih javnih ustanov. Določeno je načelo nezdružljivosti funkcij odredbodajalca in revizorjev. Javni računovodje morajo vidi dvostavno računovodstvo, ki temelji na kontnem načrtu, ki ga je izdalo Ministrstvo za gospodarstvo, finance in industrijo. Ta uredba še ne omenja računovodenja na načelu nastanka poslovnega dogodka.

4. Ocena finančnih posledic predloga zakona za državni proračun in druga javna finančna sredstva

Predlog zakona ne povečuje finančnih posledic za državni proračun in druga javna finančna sredstva v primerjavi z veljavno zakonsko ureditvijo.

5. Zagotovitev sredstev za izvajanje predloga zakona v državnem proračunu

/

6. Druge posledice, ki jih bo imel predlog sprejema zakona

/

7. Obrazložitev razloga za obravnavo predloga zakona po nujnem postopku

/

ZAKON O RAČUNOVODSTVU

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(1) S tem zakonom se urejajo vodenje poslovnih knjig ter izdelava letnih poročil za proračun in proračunske uporabnike, ki so na podlagi zakona, ki ureja javne finance, neposredni in posredni uporabniki državnega, pokrajinskega oziroma občinskega proračuna in za pravne osebe javnega prava, ki niso proračunski uporabniki.

(2) Pravne osebe zasebnega prava, ki ne vodijo poslovnih knjig na podlagi Zakona o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 42/06, 60/06 - popr, 26/07 - ZSDU-B, 33/07 - ZSReg-B, 67/07 - ZTFI in 10/08; v nadaljnjem besedilu: ZGD-1), Zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93, 30/98 - ZZLPPO in 127/06 - ZJZP; v nadaljnjem besedilu: ZGJS) in Zakona o društvih (Uradni list RS, št. 61/06, v nadaljnjem besedilu: ZDru-1) morajo voditi poslovne knjige ter pripravljati letna poročila v skladu s tem zakonom.

(3) Pravne osebe zasebnega prava, iz drugega odstavka tega člena, morajo pri vodenju poslovnih knjig ter pripravi letnih poročil upoštevati Slovenske računovodske standarde (v nadaljnjem besedilu: računovodski standardi), ki jih izdaja Slovenski inštitut za revizijo.

2. člen

Posamezni izrazi v tem zakonu pomenijo:

- a) pravne osebe so pravne osebe javnega prava iz prvega odstavka 1. člena tega zakona in pravne osebe zasebnega prava iz drugega odstavka 1. člena tega zakona;
- b) neposredni proračunski uporabniki državnega proračuna so državni organi in organi, ki so ustanovljeni z zakonom ali drugim pravnim aktom oziroma pravosodni, vladni in nevladni proračunski uporabniki;
- c) neposredni proračunski uporabniki pokrajinskega proračuna so pokrajinski organi in pokrajinska uprava;
- d) neposredni proračunski uporabniki občinskega proračuna so občinski organi, občinska uprava, skupna občinska uprava in ožji deli občin;
- e) posredni proračunski uporabniki državnega proračuna so javni skladi, javni zavodi in javne agencije, ki jih je ustanovila Republika Slovenija ter druge pravne osebe, ki so določene kot posredni proračunski uporabniki v predpisu, ki ga izda minister oziroma ministrica (v nadaljnjem besedilu: minister), pristojen za finance, na podlagi zakona, ki ureja javne finance;

- f) posredni proračunski uporabniki pokrajinskega oziroma občinskega proračuna so javni skladi, javni zavodi in javne agencije, ki jih je ustanovila pokrajina oziroma občina;
- g) pravne osebe javnega prava, ki niso proračunski uporabniki, so tiste pravne osebe javnega prava, ki niso opredeljene v zgoraj navedenih točkah tega člena.

3. člen

Pravne osebe morajo voditi poslovne knjige ter izdelati letna poročila v skladu s tem zakonom, kodeksom računovodskih načel ter Slovenskimi računovodskimi standardi (v nadaljnjem besedilu: računovodski standardi). Računovodske standarde izdaja Slovenski inštitut za revizijo.

II. KNJIGOVODSKE LISTINE IN POSLOVNE KNJIGE

4. člen

(1) Pravne osebe so odgovorne za sestavljanje knjigovodskih listin.

(2) Pooblaščen oseb ali oseba pravne osebe ali oseba, na katero je preneseno pooblastilo, jamči s podpisom na listini, da je knjigovodska listina resnična in da pošteno prikazuje podatke o poslovnih dogodkih.

5. člen

Pravne osebe z internim aktom podrobneje uredijo način sestavljanja knjigovodskih listin, vrste knjigovodskih listin, odgovornost za sestavo, gibanje in nadzor nad knjigovodskimi listinami ter njihovo hranjenje v skladu s tem zakonom in računovodskimi standardi.

6. člen

(1) Poslovne knjige so javne listine.

(2) Poslovne knjige se vodijo v slovenskem jeziku in v eurih.

7. člen

Pravne osebe vodijo poslovne knjige po načelu dvostavnega knjigovodstva, če s tem zakonom ni določeno drugače.

8. člen

(1) Pravne osebe vodijo temeljne in pomožne knjige.

(2) Temeljni knjigi sta dnevnik in glavna knjiga.

(3) Pomožne knjige so analitične evidence in druge pomožne knjige, ki dopolnjujejo konte glavne knjige.

(4) Vodenje temeljnih knjig je obvezno, vodenje pomožnih knjig pa samo, če verodostojni podatki niso zagotovljeni drugače.

(5) Ne glede na prejšnji odstavek se obvezno vodijo naslednje pomožne knjige: blagajniški dnevnik, register (knjiga) neopredmetenih sredstev in opredmetenih osnovnih sredstev ter knjiga terjatev do kupcev in knjiga obveznosti do dobaviteljev.

9. člen

(1) Pravne osebe, ki imajo celotno vrednost sredstev, načrtovano za tekoče leto ali stanje na dan predpreteklega obračunskega leta ali letni celotni prihodek, načrtovan za tekoče leto ali dosežen v predpreteklem obračunskem obdobju, manjši od 10.000 eurov, lahko ne glede na prejšnji člen, vodijo le blagajniško knjigo, knjigo prihodkov in odhodkov ter register (knjigo) neopredmetenih sredstev in opredmetenih osnovnih sredstev.

(2) Odločitev o načinu vodenja poslovnih knjig sprejme pristojni organ pravne osebe v soglasju z ustanoviteljem, če z aktom o ustanovitvi ni določeno drugače.

(3) Pokrajina vodi skupne poslovne knjige in pripravlja skupno letno poročilo za vse neposredne proračunske uporabnike pokrajinskega proračuna.

(4) Občina vodi skupne poslovne knjige in pripravlja skupno letno poročilo za vse neposredne proračunske uporabnike občinskega proračuna, razen za ožje dele občin, ki so pravne osebe.

10. člen

Poslovne knjige in poročila morajo zagotavljati ločeno spremljanje poslovanja in prikaz izida poslovanja s sredstvi javnih financ in drugih sredstev za opravljanje javne službe od spremljanja poslovanja s sredstvi, pridobljenimi iz naslova prodaje blaga in

storitev na trgu; zagotavljati morajo možnost za ocenjevanje namembnosti, gospodarnosti in učinkovitosti porabe sredstev iz javnih financ.

11. člen

Za posamezne pravne osebe, ki letno pridobivajo iz sredstev javnih financ več kot 20 % vseh prihodkov, ali če znaša vrednost sredstev, pridobljenih iz javnih financ več kot 20 % aktive pravne osebe, lahko minister, pristojen za finance, predpiše dodatne podatke, ki jih morajo zagotoviti v poslovnih knjigah.

12. člen

Pravne osebe sestavljajo letno poročilo za poslovno leto, ki je enako koledarskemu letu.

13. člen

Pravne osebe morajo vrednost poslovnih dogodkov knjižiti v polni višini oziroma v bruto znesku in jih ne smejo medsebojno poračunavati.

14. člen

(1) Proračun, neposredni in posredni proračunski uporabniki in pravne osebe javnega prava, ki niso proračunski uporabniki, pri vodenju poslovnih knjig uporabljajo enotni kontni načrt, ki ga predpiše minister, pristojen za finance.

(2) Pravne osebe zasebnega prava uporabljajo kontni okvir, ki ga predpiše Slovenski inštitut za revizijo.

15. člen

(1) Pravne osebe izkazujejo podatke v zunajbilančni evidenci, če obravnavajo poslovne dogodke, ki trenutno ne vplivajo na postavke v bilanci stanja ali izkazu prihodkov in odhodkov, vendar so pomembni za ocenjevanje uporabljanja tujih sredstev, za morebitne prihodnje obveznosti, nadziranje postopkov poslovanja in za informiranje.

(2) Poslovni dogodki, izkazani v zunajbilančni evidenci, ob nastanku ne morejo imeti narave bilančnih postavk, ki bi vplivale na sredstva, obveznosti do virov sredstev ter na prihodke in odhodke.

III. PRIHODKI IN DRUGI PREJEMKI TER ODHODKI IN DRUGI IZDATKI

16. člen

(1) Prihodki in drugi prejemki ter odhodki in drugi izdatki se razčlenjujejo v skladu s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ter računovodskimi standardi.

(2) Merjenje in razčlenjevanje prihodkov in drugih prejemkov ter odhodkov in drugih izdatkov uporabnikov enotnega kontnega načrta predpiše minister, pristojen za finance.

(3) Prihodki in drugi prejemki ter odhodki in drugi izdatki uporabnikov enotnega kontnega načrta se priznavajo v skladu z računovodskim načelom denarnega toka (plačane realizacije).

(4) Ne glede na prejšnji odstavek se prihodki in odhodki javnih zavodov, javnih agencij in pravnih oseb javnega prava, ki niso proračunski uporabniki, priznavajo v skladu z računovodskim načelom nastanka poslovnega dogodka (fakturirane realizacije).

17. člen

Pravne osebe izkazujejo odhodke glede na vrsto dejavnosti, na katero se nanašajo. Razčlenjujejo jih na odhodke, ki se nanašajo na opravljanje javne službe in odhodke, ki se nanašajo na ustvarjanje prihodkov od prodaje blaga in storitev na trgu.

18. člen

Pravne osebe izkazujejo prihodke po vrstah in namenih iz opravljanja javne službe, od prodaje blaga in storitev na trgu in drugih virov.

19. člen

Pravne osebe, ki se financirajo iz sredstev javnih financ, ne smejo vzpostavljati dolgoročnih rezervacij z vnaprejšnjim vračunavanjem stroškov ali odhodkov v breme sredstev javnih financ.

IV. UGOTAVLJANJE IZIDA POSLOVANJA

20. člen

(1) Pravne osebe ugotavljajo v izidu poslovanja presežek prihodkov nad odhodki (v nadaljnjem besedilu: presežek) ter presežek odhodkov nad prihodki (v nadaljnjem besedilu: primanjkljaj).

(2) Presežek se razporeja v skladu z zakonom in odločitvijo ustanovitelja pravne osebe.

(3) Primanjkljaj se krije v skladu z zakonom in odločitvijo ustanovitelja pravne osebe.

V. LETNO POROČILO

21. člen

Pravne osebe sestavljajo letno poročilo, ki je sestavljeno iz računovodskega in poslovnega poročila.

a) *PRAVNE OSEBE JAVNEGA PRAVA*

22. člen

(1) Računovodsko poročilo je sestavljeno iz računovodskih izkazov: bilance stanja, izkaza prihodkov in odhodkov, izkaza investicij, izkaza finančnih terjatev in naložb, izkaza financiranja ter pojasnil k izkazom.

(2) Računovodski izkazi morajo prikazovati resnično in pošteno stanje sredstev in obveznosti do virov sredstev, prihodkov in drugih prejemkov ter odhodkov in drugih izdatkov ter presežka oziroma primanjkljaja.

(3) Podrobnejšo vsebino, členitev in obliko računovodskega poročila za uporabnike enotnega kontnega načrta določi minister, pristojen za finance.

23. člen

(1) Poslovno poročilo je poročilo o doseženih ciljih in rezultatih ter poročilo o realizaciji finančnega načrta.

(2) Podrobnejšo vsebino poslovnega poročila določi minister, pristojen za finance.

24. člen

Izjemoma pripravijo pravne osebe javnega prava letna poročila tudi med letom in sicer ob statusnih spremembah, prenehanju in v drugih primerih, določenih z zakonom.

25. člen

Pravne osebe javnega prava izkazujejo stanje sredstev in obveznosti do njihovih virov na dan 31. decembra.

26. člen

Pravne osebe javnega prava ugotavljajo prihodke, odhodke, presežek ali primanjkljaj v obdobju od 1. januarja do 31. decembra v izkazu prihodkov in odhodkov in izkazu investicij.

27. člen

Računovodski izkazi vsebujejo podatke tekočega obračunskega obdobja in preteklega obračunskega obdobja.

28. člen

(1) Letno poročilo mora biti sestavljeno in predloženo pristojnim organom pravnih oseb, v skladu z 52. členom tega zakona.

(2) Ob statusni spremembi ali prenehanju delovanja posrednih proračunskih uporabnikov državnega, pokrajinskega ali občinskega proračuna oziroma v drugih primerih, določenih z zakonom, mora biti najpozneje v dveh mesecih po statusni spremembi oziroma v drugih primerih, določenih z zakonom, letno poročilo sestavljeno in predloženo pristojnim organom.

(3) Letno poročilo potrdi pristojni organ pravne osebe oziroma ustanovitelja, če je z zakonom ali aktom o ustanovitvi tako določeno.

29. člen

Letno poročilo oziroma njegove sestavne dele podpiše za to pooblaščen osebna pravne osebe.

30. člen

Podatki iz poslovnih knjig in bilance stanja pravnih oseb iz prvega odstavka 1. člena tega zakona, ki so proračunski uporabniki, so podlaga za pripravo premoženjske bilance.

b) *PRAVNE OSEBE ZASEBNEGA PRAVA*

31. člen

(1) Računovodsko poročilo je sestavljeno iz bilance stanja, izkaza prihodkov in odhodkov ter pojasnil k izkazom.

(2) Poslovno poročilo so informacije, ki jih pripravi poslovodstvo o poslovanju pravne osebe.

(3) Podrobnejša vsebina, členitev in oblika letnega poročila za pravne osebe zasebnega prava se določijo z računovodskim standardom, ki ga izda Slovenski inštitut za revizijo.

VI. HRANJENJE KNJIGOVODSKIH LISTIN IN POSLOVNIH KNJIG

32. člen

(1) Knjigovodske listine in poslovne knjige se hranijo v skladu s predpisi, s tem da je minimum hranjenja:

trajno:

- za letne računovodske izkaze,
- za končne obračune plač zaposlenih,

- za izplačilne liste za obdobja, za katera ni končnih obračunov plač;

10 let:

- za glavno knjigo in dnevnik;

5 let:

- za knjigovodske listine, na podlagi katerih se knjiži,
- za z zakonom predpisane listine,
- za pomožne knjige;

3 leta:

- za knjigovodske listine plačilnega prometa;

2 leti:

- za prodajne in kontrolne bloke,
- za pomožne obračune in podobne knjigovodske listine.

(2) Knjigovodske listine, na podlagi katerih se plačujejo tudi obvezne dajatve, je treba hraniti v skladu s predpisi, ki urejajo obdavčitev.

VII. ZAČETNOVREDNOTENJE POSTAVK V POSLOVNIH KNJIGAH IN RAČUNOVODSKIH IZKAZIH

33. člen

(1) Pravne osebe javnega prava vrednotijo postavke v poslovnih knjigah in računovodskih izkazih v skladu s tem zakonom, podzakonskimi predpisi, ki jih izda minister, pristojen za finance, ter v skladu z računovodskimi standardi.

(2) Pravne osebe zasebnega prava vrednotijo postavke v poslovnih knjigah in računovodskih izkazih v skladu z računovodskimi standardi.

34. člen

(1) Neopredmetena sredstva in opredmetena osnovna sredstva se vrednotijo po nabavni vrednosti oziroma po ocenjeni vrednosti, če nabavna vrednost ni znana.

(2) Nabavna vrednost sestoji iz nakupne cene, uvozne in nevračljive nakupne dajatve ter stroškov, ki jih je mogoče pripisati neposredno usposobitvi osnovnega sredstva za uporabo, predvsem stroški namestitve in dovoza. Stroški financiranja (obresti) se ne vštevajo v nabavno vrednost.

(3) Knjigovodska vrednost neopredmetenega sredstva in opredmetenega osnovnega sredstva pravne osebe ne more biti višja od njegove nadomestljive oziroma iztržljive vrednosti.

(4) Zaloge materiala, drobnega inventarja in trgovskega blaga se vrednotijo po nabavni ceni, ki jo sestavljajo nakupna cena, uvozne in druge nevračljive nakupne dajatve ter neposredni stroški nabave. Zaloge proizvodov in nedokončane proizvodnje se vrednotijo po izbrani metodi, določeni v skladu z računovodskimi standardi, vendar najmanj z neposrednimi stroški materiala in tujih storitev.

(5) Finančne naložbe se vrednotijo po nabavni vrednosti.

(6) Terjatve in obveznosti se vrednotijo oziroma izkazujejo v znesku, ki izhaja iz ustrezne izvirne listine.

35. člen

Za drobni inventar se štejejo opredmetena osnovna sredstva v skladu z računovodskimi standardi, razen če ni s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, določeno drugače.

36. člen

Tuja plačilna sredstva se vrednotijo po referenčnem tečaju Evropske centralne banke (v nadaljnjem besedilu: ECB) na dan, na katerega se nanaša bilanca stanja oziroma po tečajnici Banke Slovenije za valute, za katere ECB ne objavlja referenčnih tečajev.

37. člen

Plemenite kovine in predmeti iz takih kovin se vrednotijo najmanj v znesku, ki izhaja iz cene plemenitih kovin, ki jih določi Banka Slovenije.

VIII. POPIS SREDSTEV IN OBVEZNOSTI DO VIROV SREDSTEV

38. člen

Pravne osebe enkrat letno obvezno usklajujejo stanje sredstev in obveznosti do virov sredstev z dejanskim stanjem, ugotovljenim s popisom (inventuro).

39. člen

Ob koncu poslovnega leta je treba posebej uskladiti obveznosti in terjatve proračunov in pravnih oseb, ki financirajo programe oziroma storitve drugih oseb javnega prava, s prejemniki sredstev iz javnih financ. Način in roke za uskladitev določi minister, pristojen za finance.

40. člen

Ne glede na 38. člen tega zakona pravna oseba lahko popisuje knjige, filme, fotografije, arhivsko gradivo, kulturne spomenike, predmete muzejske vrednosti, likovne umetnine in predmete, ki so posebej zaščiteni kot naravne in druge znamenitosti v daljših obdobjih, vendar obdobje med zaporednima popisoma ne sme biti daljše od petih let.

41. člen

(1) Pravne osebe opravijo popis po stanju na dan 31. decembra.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek tega člena lahko minister, pristojen za finance, za pravne osebe javnega prava določi, da se nekatera sredstva popišejo med letom.

(3) Izjemoma se opravi popis tudi med letom in sicer ob statusnih spremembah, prenehanju in v drugih primerih, določenih z zakonom.

42. člen

(1) Poročilo o popisu mora obravnavati pristojni organ pravne osebe ter odločiti o načinu odpisa primanjkljajev, knjiženju presežkov, odpisu neplačanih in zastaranih terjatev ter o morebitnem odpisu sredstev v skladu z aktom o ustanovitvi.

(2) Če se ob popisu ugotovi, da so za nastali primanjkljaj, oškodovanja sredstev in neplačane terjatve ter podobno odgovorni delavci, je treba odločiti o potrebnih ukrepih.

(3) Podrobnejša navodila za popis predpiše odgovorna oseba pravne osebe oziroma oseba, ki jo pooblasti.

IX. ODPISOVANJE NEOPREDMETENIH SREDSTEV IN OPREDMETENIH OSNOVNIH SREDSTEV

43. člen

Odpis je reden ali izreden.

44. člen

(1) Reden odpis za pravne osebe zasebnega prava se opravlja v skladu z računovodskimi standardi.

(2) Za pravne osebe javnega prava minister, pristojen za finance, predpiše stopnje in način, po katerem se opravlja reden odpis.

45. člen

(1) Izreden odpis se opravi ob odtujitvi ali uničenju neopredmetenih sredstev in opredmetenih osnovnih sredstev in prevrednotenja zaradi oslabitve opredmetenih osnovnih sredstev.

(2) Pravne osebe javnega prava morajo za izreden odpis pridobiti soglasje pristojnega organa upravljanja, ustanovitelja pa, če je tako določeno z aktom o ustanovitvi.

46. člen

(1) Odpis opredmetenih osnovnih sredstev in neopredmetenih sredstev, ki so last države, pokrajine ali občine, se izkazujejo kot popravek nabavne vrednosti v breme virov sredstev.

(2) Odpis opredmetenih osnovnih sredstev in neopredmetenih sredstev, ki so last države, pokrajine ali občine in so na podlagi zakonov ali odlokov dana v upravljanje drugim pravnim osebam javnega prava, se izkažejo kot popravek nabavne vrednosti sredstev v breme virov teh sredstev.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek se opredmetena osnovna sredstva in neopredmetena sredstva za uporabnike enotnega kontnega načrta iz četrtega odstavka 16. člena tega zakona odpišejo, v breme prihodkov kot strošek amortizacije, če sredstva za pokrivanje stroškov amortizacije zagotovi ustanovitelj oziroma financer ali pa je strošek amortizacije vračunan v ceno proizvoda oziroma storitve. V tem primeru morajo pravne osebe javnega prava sredstva obračunane amortizacije, ki se zagotavljajo iz prihodkov za opravljanje javne službe, izkazati ločeno.

47. člen

Drobni inventar se odpiše enkratno v celoti ob nabavi.

X. PREVREDNOTENJE SREDSTEV

48. člen

Pravne osebe javnega prava sredstva in obveznosti do virov sredstev prevrednotujejo v skladu s podzakonskim predpisom, ki ga izda minister, pristojen za finance, oziroma v skladu z računovodskimi standardi, če ni s podzakonskim predpisom določeno drugače.

49. člen

Pravne osebe zasebnega prava prevrednotujejo sredstva in obveznosti do virov sredstev v skladu z računovodskimi standardi.

XI. FINANČNO POSLOVANJE IN PLAČILNI PROMET

50. člen

Finančno poslovanje mora biti v skladu s predpisi in s splošnimi načeli finančnega poslovanja.

51. člen

Plačilni promet za pravne osebe se praviloma opravlja kot brezgotovinski promet in mora potekati na računu pri pooblašteni organizaciji za plačilni promet.

XII. PREDLAGANJE IN POŠILJANJE LETNIH POROČIL

52. člen

(1) Ne glede na 28. člen tega zakona predložijo neposredni proračunski uporabniki državnega, pokrajinskega oziroma občinskega proračuna računovodsko poročilo za preteklo koledarsko leto ministru, pristojnemu za finance oziroma pokrajinski oziroma občinski upravi, najpozneje do 15. marca tekočega leta.

(2) Računovodsko poročilo za državni proračun za preteklo koledarsko leto na podlagi računovodskih poročil neposrednih proračunskih uporabnikov državnega proračuna pripravi ministrstvo, pristojno za finance, in ga do 31. marca tekočega leta predloži organizaciji, pooblašteni za obdelovanje in objavljanje podatkov – Agenciji Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve (v nadaljnjem besedilu: AJPES).

(3) Računovodsko poročilo za pokrajinski oziroma občinski proračun za preteklo koledarsko leto na podlagi računovodskih poročil neposrednih proračunskih uporabnikov pokrajinskega oziroma občinskega proračuna pripravi pokrajinska oziroma občinska uprava in ga do 31. marca tekočega leta predloži AJPES.

(4) Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije (v nadaljnjem besedilu: ZPIZ) in Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije (v nadaljnjem besedilu: ZZZS) predložita računovodsko poročilo za preteklo koledarsko leto do 31. marca tekočega leta AJPES, letno poročilo pa pristojnemu ministrstvu, ko pristojni organ ZPIZ oziroma ZZZS sprejme letno poročilo.

(5) Posredni proračunski uporabniki državnega proračuna predložijo letno poročilo za preteklo koledarsko leto pristojnemu ministru, AJPES pa le računovodsko poročilo,

do 31. marca tekočega leta. Javni zavodi in javne agencije pa pošljejo letno poročilo še subjektu, ki v več kot 50 % financira javni zavod oziroma javno agencijo.

(6) Posredni proračunski uporabniki pokrajinskega oziroma občinskega proračuna predložijo letno poročilo za preteklo koledarsko leto predsedniku pokrajine oziroma županu, AJPES pa le računovodsko poročilo, do 31. marca tekočega leta. Javni zavodi pa pošljejo letno poročilo še subjektu, ki v več kot 50 % financira javni zavod.

(7) Pravne osebe javnega prava, ki niso proračunski uporabniki in pravne osebe zasebnega prava predložijo AJPES letno poročilo do 31. marca tekočega leta za preteklo koledarsko leto.

(8) AJPES mora podatke iz računovodskih poročil dati na razpolago vsakomur, ki to zahteva ter mu za nadomestilo dejanskih stroškov izdati tudi prepis zahtevanih podatkov.

XIII. NALOGE IN ORGANIZACIJA RAČUNOVODSTVA, PRAVICE IN ODGOVORNOSTI POOBLAŠČENIH OSEB

53. člen

Pravne osebe uredijo naloge in organizacijo računovodstva ter pravice in odgovornosti pooblaščenih oseb za razpolaganje z materialnimi in finančnimi sredstvi v internem aktu.

XIV. RAČUNOVODSKI NADZOR

54. člen

Računovodsko kontroliranje podatkov uredijo pravne osebe v skladu s predpisi in računovodskimi standardi.

XV. KAZENSKE DOLOČBE

55. člen

(1) Pravna oseba se kaznuje za prekršek z globbo od 1.000 do 4.100 eurov, če:

1. ne uredi v internem aktu načina sestavljanja knjigovodskih listin, vrste knjigovodskih listin, odgovornosti za sestavo, gibanje in kontrolo knjigovodskih listin ter njihovega hranjenja (5. člen);
2. ne vodi poslovnih knjig po sistemu dvostavnega knjigovodstva v skladu s 7. členom tega zakona;
3. vodi poslovne knjige v nasprotju s prvim odstavkom 9. člena tega zakona;
4. ne zagotovi ločenega spremljanja in prikaza izida poslovanja s sredstvi javnih financ in drugih sredstev za opravljanje javne službe od spremljanja poslovanja s sredstvi, pridobljenimi od prodaje blaga in storitev na trgu (10. člen);
5. v poslovnih knjigah ne zagotovi dodatnih podatkov, ki jih predpiše minister, pristojen za finance (11. člen);
6. računovodski izkazi ne prikazujejo resničnega stanja sredstev in obveznosti do virov sredstev, prihodkov, odhodkov ter presežka oziroma primanjkljaja (drugi odstavek 22. člena);
7. ne hrani knjigovodskih listin in poslovnih knjig v skladu s 32. členom tega zakona;
8. ne vrednoti postavk v poslovnih knjigah in računovodskih izkazih, v skladu s tem zakonom, predpisi, izdanimi na njegovi podlagi oziroma računovodskimi standardi, če ni s tem zakonom ali podzakonskimi akti določeno drugače (33. člen);
9. ne vrednoti neopredmetenih sredstev in opredmetenih osnovnih sredstev, finančnih naložb, zalog, terjatev in obveznosti v skladu s tem zakonom (34. člen);
10. ne šteje med drobni inventar opredmetenih osnovnih sredstev v skladu z računovodskimi standardi, razen če ni s tem zakonom urejeno drugače (35. člen);
11. ne vrednoti tujih plačilnih sredstev v skladu s 36. členom tega zakona;
12. ne vrednoti plemenitih kovin in predmetov iz takih kovin na podlagi cen, ki jih določi Banka Slovenije (37. člen);
13. ne uskladi stanja sredstev in obveznosti do virov sredstev z dejanskim stanjem, ugotovljenim s popisom (38. člen);
14. ob koncu poslovnega leta ne uskladi obveznosti in terjatev v skladu s 39. členom tega zakona;

15. ne izda navodil za popis (tretji odstavek 42. člena);
16. če v roku ne predloži računovodskega poročila ministru, pristojnemu za finance, pokrajinski oziroma občinski upravi (prvi odstavek 52. člena);
17. če v roku ne predloži računovodskega poročila AJPES (drugi, tretji, četrti, peti in šesti odstavek 52. člena);
18. če v roku ne predloži letnega poročila pristojnemu ministru, predsedniku pokrajine oziroma županu (peti in šesti odstavek 52. člena);
19. če v roku ne predloži letnega poročila AJPES (sedmi odstavek 52. člena);
20. ne uredi nalog in organizacije računovodstva in odgovornosti pooblaščenih oseb v internem aktu (53. člen).
- (2) Z globo do 2.100 eurov se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki stori dejanje iz prejšnjega odstavka.

56. člen

- (1) Organ, pristojen za izrekanje glob in ugotavljanje prekrškov, storjenih po tem zakonu, je Urad Republike Slovenije za nadzor proračuna, ki je organ v sestavi Ministrstva za finance.
- (2) Postopek o prekršku vodi in o njem odloča pooblaščen uradna oseba Urada Republike Slovenije za nadzor proračuna, ki izpolnjuje pogoje po zakonu, ki ureja prekrške in na njegovi podlagi sprejetih predpisih.
- (3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena, AJPES nadzira izvajanje drugega, tretjega, četrtega in sedmega odstavka 52. člena tega zakona ter petega in šestega odstavka 52. člena v delu, ki se nanaša na predložitev računovodskega poročila AJPES.

XVI. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

57. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o računovodstvu (Uradni list Republike Slovenije, št. 23/99, 30/02 – ZJF-C in 114/06-ZUE), razen drugega odstavka 20. in 21. člen, ki veljata do 31. decembra 2009.

58. člen

Do izdaje podzakonskih predpisov na podlagi tega zakona se uporabljajo podzakonski predpisi, izdani na podlagi Zakona o računovodstvu (Uradni list RS, št. 23/99, 30/02 – ZJF-C in 114/06 - ZUE), če niso v nasprotju s tem zakonom.

59. člen

Ta zakon začne veljati Prvi odstavek 22. člena in 26. člen tega zakona se začneta uporabljati ,.....
Uskladiti z ZJF !!!!

O B R A Z L O Ž I T V E Č L E N O V Z R

1. člen:

Z določbo prvega člena se opredeljuje področje, ki ga predlagani zakon ureja ter pravne osebe, za katere bo predlagani zakon veljal.

2. člen

Člen določa vsebino pojmov oziroma izrazov, ki so uporabljeni v tem zakonu.

3. člen

Z določbo tretjega člena se določajo načela na podlagi katerih pravne osebe vodijo poslovne knjige in sestavljajo letna poročila. Določena je tudi hierarhija predpisov, ki so jo pravne osebe, pri vodenju poslovnih knjig in pripravi letnih poročil, dolžne upoštevati.

4. člen

V tem členu je opredeljena odgovornost za sestavo knjigovodskih listin. Knjigovodska listina je dokument iz katerega mora biti razviden nastali poslovni dogodek tako po vsebini kot tudi po času in kraju nastanka tega poslovnega dogodka. Pooblaščen oseb s svojim podpisom na listini jamči, da je knjigovodska listina resnična in da pošteno izkazuje podatke o poslovnem dogodku.

5. člen

Ta člen nalaga pravni osebi, da z internim pravilnikom o računovodstvu, glede na svoj delokrog opravil in organizacijo dela, podrobno predpiše vrste knjigovodskih listin, ki jih bo pri svojem poslovanju sestavljala, vrste poslovnih knjig, ki jih bo vodila za svoje poslovanje ter odgovornost za sestavo, gibanje in kontrolo knjigovodskih listin ter njihovo hranjenje.

6. člen

Člen opredeljuje poslovne knjige kot javne listine ter določa jezik in valuto, v katerem oziroma v kateri, se poslovne knjige vodijo.

7. člen

Ta člen določa sistem oziroma način vodenja poslovnih knjig in sicer na podlagi sistema dvostavnega knjigovodstva. To pomeni, da se na kontih v knjigovodskih evidencah zajemajo vsa sredstva, obveznosti do virov sredstev, prihodki in odhodki, pri čemer vsak poslovni dogodek prikazuje istočasno in v istem znesku na debetni strani enega in na kreditni strani drugega konta.

8. člen

V členu so opredeljene poslovne knjige, ki so jih pravne osebe dolžne voditi. Kot temeljni poslovni knjigi sta opredeljeni dnevnik in glavna knjiga. Kot pomožne knjige pa so opredeljene blagajniški dnevnik, register neopredmetenih sredstev in opredmetenih osnovnih sredstev, knjiga terjatev do kupcev in knjiga obveznosti do dobaviteljev.

9. člen

V prvem odstavku je opredeljen odmik od obveznega vodenja poslovnih knjig, opredeljenega v osmem členu. Tako lahko pravne osebe ob pogoju, da je njihov celotna vrednost sredstev ali celotni letni prihodek, načrtovan za tekoče leto, manjši od 10.000 eurov, vodijo le blagajniško knjigo, knjigo prihodkov in odhodkov ter register neopredmetenih sredstev in opredmetenih osnovnih sredstev.

Bistvena novost je, da pokrajina in občina vodita skupne poslovne knjige in pripravljata skupno letno poročilo za vse neposredne proračunske uporabnike pokrajine oziroma občine, razen za ožje dele občin, ki so pravne osebe. To pomeni, da so pokrajinski organi in pokrajinska uprava zajete v letnem poročilu pokrajine, ki se evidentira pod skupno šifro proračunskega uporabnika pokrajine. Občinski organi, občinska uprava, skupna občinska uprava in ožji deli občin, ki niso pravne osebe, pa so zajeti pod skupno šifro proračunskega uporabnika občine, ki je določena v Pravilniku o določitvi neposrednih in posrednih uporabnikov državnega in občinskih proračunov.

10. člen

Člen določa obveznost ločenega spremljanja sredstev javnih financ od poslovanja z drugimi sredstvi za opravljanje javnih služb ter sredstev, ki jih pridobivajo pravne osebe s prodajo proizvodov in storitev na trgu. Poslovne knjige morajo omogočiti tudi ocenjevanje namembnosti, gospodarnosti in učinkovitosti porabe sredstev javnih financ.

11. člen

Člen daje ministru za finance pooblastilo, da predpiše dodatne podatke, ki jih mora zagotoviti pravna oseba v svojih poslovnih knjigah. To velja samo za tiste pravne

osebe, ki letno pridobivajo iz sredstev javnih financ več kot 20% vseh svojih prihodkov oziroma znaša vrednost njihovih sredstev, pridobljenih iz javnih financ, več kot 20% aktive pravne osebe. Dodatni podatki naj bi omogočili večjo preglednost nad poslovanjem pravne osebe s sredstvi javnih financ oziroma bodo služili potrebam analiziranja in načrtovanja potrebnega obsega sredstev javnih financ.

12. člen

Z določbo tega člena se določa poslovno leto, ki je enako koledarskemu letu.

13. člen

Z določbo je predpisano, da morajo pravne osebe vrednosti poslovnih dogodkov knjižiti v polni oziroma bruto višini ter se tako ne smejo opravljati medsebojna poračunavanja. Tudi v primeru, ko pride do pobota plačila, se pobota le plačilo samo, ne pa tudi evidentiranje nastalih poslovnih dogodkov v poslovnih knjigah. Ti se na podlagi knjigovodskih listin evidentirajo v polnih zneskih.

14. člen

Predlagani zakon se bo uporabljal tako za pravne osebe javnega prava kot tudi za nekatere osebe zasebnega prava. Zato je v tem členu razdeljena pristojnost izdajanja podzakonskih predpisov. Minister pristojen za finance izda za pravne osebe javnega prava predpis, v katerem predpiše enotni kontni načrt. Za pravne osebe zasebnega prava pa Slovenski inštitut za revizijo predpiše kontni okvir. Kontni okvir bo podlaga za kontne načrte, ki jih bodo pravne osebe zasebnega prava izdelale same, glede na svoje potrebe in potrebe zunanjih uporabnikov.

15. člen

Določba definira katere podatke pravne osebe lahko zajemajo v izvenbilančni evidenci. To lahko le v primeru, če obravnavani poslovni dogodki ne vplivajo na postavke v bilanci stanja ali izkazu prihodkov in odhodkov oziroma ob svojem nastanku še nimajo narave bilančnih postavk.

16. člen

V tem členu je opredeljeno merjenje, razčlenjevanje in priznavanje prihodkov in drugih prejemkov ter odhodkov in drugih izdatkov. Za uporabnike enotnega kontnega načrta je merjenje in razčlenjevanje opredeljeno v predpisu, ki ga izda minister pristojen za finance. Priznavanje prihodkov in odhodkov pa je opredeljeno že v predlogu tega zakona. Osnovno vodilo pri priznavanju prihodkov in odhodkov ter prejemkov in izdatkov je računovodsko načelo denarnega toka (plačane realizacije). Ministru za finance je bilo v prejšnjem sistemskem zakonu o računovodstvu dano pooblastilo, da za posamezne pravne osebe javnega prava predpiše tudi drugačen

način priznavanja prihodkov in odhodkov in sicer po računovodskem načelu nastanka poslovnega dogodka (fakturirane realizacije). To je v podzakonskem aktu tudi predpisal. Ker je stvar utečena, je smiselno, da se v novem predlogu zakona o računovodstvu tudi določi načelo fakturirane realizacije za vse posredne proračunske uporabnike, razen javnih skladov, ZZZS in ZPIZ, tako kot velja že sedaj. Pri oblikovanju določbe tega člena se je sledilo določbam predloga zakona o javnih financah, v katerem je podrobno opredeljeno načelo denarnega toka. Takšna ureditev se že uporablja vse od leta 2000 dalje, tako proračun, neposredni proračunski uporabniki, javni skladi ter ZZZS in ZPIZ, pri vodenju poslovnih knjig upoštevajo računovodsko načelo denarnega toka, vsi ostali proračunski uporabniki pa pri vodenju poslovnih knjig upoštevajo računovodsko načelo nastanka poslovnega dogodka.

17. člen

Določba ureja izkazovanje odhodkov, ki mora biti ločeno glede na posamezno vrsto dejavnosti na katero se odhodki nanašajo.

18. člen

Tudi na strani prihodkov je potrebno zagotavljati ločeno izkazovanje oziroma spremljanje prihodkov iz naslova opravljanja javne službe, iz naslova prodaje blaga in storitev na trgu in drugih virov. Drugi viri so tu mišljena predvsem sredstva iz naslova donacij.

19. člen

Ta člen določa, da pravne osebe, ki se financirajo iz sredstev javnih financ, ne smejo vzpostavljati dolgoročnih rezervacij z vnaprejšnjim vračunavanjem stroškov. Dolgoročne rezervacije lahko vzpostavijo le posredni proračunski uporabniki in še to le iz sredstev pridobljenih s prodajo blaga in storitev na trgu, ne pa tudi iz sredstev javnih financ.

20. člen

Člen določa ugotavljanje poslovnega izida, ki je razviden iz poslovnih knjig in letnega poročila. V računovodskih izkazih pravnih oseb se lahko prikaže presežek prihodkov nad odhodki oziroma presežek odhodkov nad prihodki. Presežek se razporeja oziroma primanjkljaj krije v skladu s področnim zakonom oziroma odločitvijo ustanovitelja pravne osebe.

21. člen

Člen določi osnovno vsebino letnega poročila. Letno poročilo je širši pojem, ki zajema: računovodsko poročilo in poslovno poročilo.

22. in 23. člen

V 22. in 23. členu so določeni sestavni deli računovodskega poročila in poslovnega poročila za pravne osebe javnega prava. Ministru pristojnemu za finance je dano pooblastilo, da za uporabnike enotnega kontnega načrta določi podrobnejšo vsebino, členitev in obliko tako računovodskega kot poslovnega poročila.

24. členu

Določba tega člena določa izjeme od sestave letnega poročila kot so spremembe organiziranosti in druge statusne spremembe.

25., 26. in 27. člen

Določbe 25., 26. in 27. člena predpisujejo dan v letu, ko je obvezno izkazati sredstva in obveznosti do virov sredstev ter rezultate poslovanja za obdobje enega leta. Primerjalno se izkažejo tudi podatki za preteklo leto.

28. člen

Določba 28. člena določa rok sestave in predložitve letnega poročila. Ker želimo prispevati k še boljši kakovosti pripravljenih podatkov in poslovnih poročil, ki so poročila o doseženih ciljih in rezultatih poslovanja ter poročila o realizaciji finančnega načrta, smo upoštevali tudi priporočila proračunskih uporabnikov in rok predložitve poročil izenačili z rokom, predvidenim v zakonih, ki urejajo vodenje poslovnih knjig in pripravo letnih poročil za zasebni sektor, za društva in tako dalje.

29. člen

Določba ureja pristojnosti in odgovornosti podpisnikov vseh sestavnih delov letnega poročila.

30. člen

Določba definira osnovo za izdelavo premoženjskih bilanc. Poleg podatkov iz bilance stanja so to predvsem podatki iz poslovnih knjig, ki zagotavljajo dodatne analitične podatke za potrebe konsolidacije.

31. člen

V 31. členu so določeni sestavni deli računovodskega poročila in poslovnega poročila za pravne osebe zasebnega prava. Slovenskemu inštitutu za revizijo je dano pooblastilo, da določi podrobnejšo vsebino, členitev in obliko letnega poročila.

32. člen

Člen določa hranjenje knjigovodskih listin in poslovnih knjig. Pri oblikovanju tega člena smo sledili določbam o hranjenju knjigovodskih listin in poslovnih knjig v slovenskih računovodskih standardih, le da smo knjigovodske listine, na podlagi katerih se plačujejo dajatve dodali določbo, da jih je potrebno hraniti v skladu s predpisi, ki urejajo obdavčitev.

33. člen

Člen določa hierarhijo predpisov, ki jo je pri vrednotenju postavk v poslovnih knjigah in računovodskih izkazih potrebno upoštevati in sledi hierarhiji, ki je predvidena v 3. členu tega zakona.

34. člen

Člen določa vrednotenje posameznih računovodskih kategorij, kot so neopredmetena sredstva in opredmetena osnovna sredstva, zaloge, finančne naložbe, terjatve in naložbe, ki v nekaterih kategorijah popolnoma sledijo določbam slovenskih računovodskih standardov.

35. člen

Člen določa kaj se šteje za drobni inventar. Za drobni inventar se štejejo v skladu z slovenskimi računovodskimi standardi pisarniški pripomočki, okrasni predmeti, drobno orodje, ločljiva embalaža in podobno.

36. člen

Določba tega člena ureja vrednotenje tujih plačilnih sredstev na dan na katerega se nanaša bilanca stanja.

37. člen

Določba ureja najmanjšo vrednost po kateri morajo biti vrednotene plemenite kovine in predmeti iz takih kovin.

38. člen

Člen ureja obvezno usklajevanje stanja sredstev in obveznosti do virov sredstev, izkazanim v poslovnih knjigah, z dejanskim stanjem, ki se ugotovi s popisom.

39. člen

V tem členu je ministru pristojnemu za finance dano pooblastilo, da predpiše način in roke za izvedbo obvezne uskladitve obveznosti in terjatev proračunov in pravnih oseb, ki financirajo programe oz. storitve drugih oseb javnega prava, s prejemniki sredstev iz javnih financ.

40. člen

V 40. členu je določeno, da ne glede na 38. člen tega zakona, ki določa, da morajo pravne osebe izvesti letni popis sredstev in obveznosti do virov sredstev vsako leto, lahko pravne osebe določena sredstva popišejo v obdobju, ki je daljše od enega leta, vendar ne sme biti daljše od pet let. Gre predvsem za predmete zgodovinske in kulturne vrednosti.

41. člen

Pravne osebe opravijo popis po stanju na dan 31. decembra. Določba uvaja možnost, da se določena sredstva popišejo med letom. Ministru za finance je dano pooblastilo, da za pravne osebe javnega prava določi katera sredstva se lahko popišejo med letom. Člen nadalje določa v katerih primerih se popis izjemoma opravi tudi med letom.

42. člen

Določba tega člena nalaga pristojnost in odgovornost pravne osebe za izdajo podrobnih navodil za popis, za obravnavo poročila o popisu in za odločitve o predlogih sklepov razvidnih iz poročila o popisu.

43., 44. in 45. člen

Določbe 43., 44. in 45. člena določajo način rednega odpisa in pogoje izrednega odpisa. Predvideno je, da za pravne osebe javnega prava stopnje in način rednega odpisa določi minister pristojen za finance in veljajo za vse pravne osebe javnega prava.

46. člen

V prvem odstavku tega člena je določeno, da neposredni proračunski uporabniki, ki evidentirajo poslovne dogodke v poslovne knjige, na podlagi načela denarnega toka, evidentirajo odpis sredstev (amortizacijo) v breme virov sredstev (splošnega sklada) in ne v breme odhodkov amortizacije.

Drugi odstavek pa določa, da posredni proračunski uporabniki, ki evidentirajo poslovne dogodke v poslovne knjige, na podlagi načela nastanka poslovnega dogodka, evidentirajo odpis sredstev (amortizacijo) v breme stroškov. V breme virov sredstev pa evidentirajo odpis sredstev takrat, če v ceni proizvoda ali storitve nimajo vkalkuliranega stroška amortizacije oziroma ne prejmejo sredstev iz javnih financ za kritje stroškov amortizacije. V tem primeru pa posredni proračunski uporabnik lahko evidentira znesek amortizacije v breme obveznosti za sredstva prejeta v upravljanje.

47. člen

Člen določa, da se drobni inventar odpiše ob nabavi v celotnem znesku. To pomeni, da je stopnja odpisa drobnega inventarja 100%.

48. člen

Določba tega člena ureja prevrednotenje finančnih naložb, neopredmetenih sredstev, opredmetenih osnovnih sredstev ter drugih sredstev in obveznosti do virov sredstev, za pravne osebe javnega prava, za kar minister za finance izda podzakonski predpis.

49. člen

Določba tega člena ureja prevrednotenje sredstev in obveznosti do virov sredstev, za pravne osebe zasebnega prava, ki pri prevrednotenju upoštevajo določbe slovenskih računovodskih standardov.

50. člen

Člen določa, da se finančno poslovanje opravlja v skladu s predpisi in s splošnimi načeli finančnega poslovanja.

51. člen

Člen določa, da se mora plačilni promet za pravne osebe opravljati kot brezgotovinski promet in poteka preko računov pri pooblašeni organizaciji za plačilni promet. Za proračun in proračunske uporabnike je pooblašena organizacija za plačilni promet, na osnovi Zakona o plačilnem prometu, Uprava RS za javna plačila. Vse ostale pravne osebe pa lahko pooblašeno organizacijo za plačilni promet prosto izberejo.

52. člen

Določbe tega člena urejajo način in roke predlaganja letnih poročil in sicer za:

- proračun,
- neposredne uporabnike državnega, pokrajinskega in občinskega proračuna,
- posredne uporabnike državnega, pokrajinskega in občinskega proračuna,
- ZZZS in ZPIZ

Posebnost predlaganja je urejena za neposredne proračunske uporabnike državnega, pokrajinskega oz. občinskega proračuna saj se računovodsko poročilo teh proračunskih uporabnikov predlaga ministru pristojnemu za finance, oz. pokrajinski oz. občinski upravi. Ministrstvo pristojno za finance ter pokrajinska oz. občinska uprava, na podlagi računovodskih poročil svojih neposrednih proračunskih uporabnikov, pripravi računovodsko poročilo za državni, pokrajinski oz. občinski proračun ter ga predložijo AJPES. Z navedeno določbo smo želeli odpraviti administrativno oviro, saj so neposredni proračunski uporabniki na vseh nivojih predlagali tako letna poročila, na podlagi zakona o računovodstvu, kot tudi zaključne račune svojih finančnih načrtov, na podlagi določb zakona o javnih financah.

Vsi ostali proračunski uporabniki državnega, pokrajinskega oz. občinskega proračuna pripravijo letna poročila v celoti ter ga predložijo:

- računovodsko poročilo AJPES-u
- računovodsko in poslovno poročilo pa pristojnemu ministru, predsedniku pokrajine oz. županu ter subjektu, ki posrednega uporabnika financira več kot 50%.

Določba tega člena ureja tudi predložitev letnih poročil za pravne osebe javnega prava, ki niso proračunski uporabniki in za pravne osebe zasebnega prava ter pristojnosti in odgovornosti AJPES-a za posredovanje podatkov iz računovodskih poročil.

53. člen

Določba tega člena zavezuje pravne osebe, da morajo v svojem pravilniku urediti naloge in organizacijo računovodstva ter pravice in odgovornosti pooblaščenih oseb, za razpolaganje z materialnimi in finančnimi sredstvi.

54. člen

V členu je določeno, da računovodsko kontroliranje podatkov uredijo pravne osebe v skladu s predpisi in računovodskimi standardi.

55. člen

Člen določa oblike prekrškov, subjekte, ki so za njih odgovorni ter višino globe, s katero se kaznujejo. Tako se za prekršek kaznujejo pravne osebe kot tudi odgovorne osebe posamezne pravne osebe, ki je zavezana k spoštovanju določil tega zakona.

56. člen

V tem členu smo določili prekrškovni organ, ki je Urad Republike Slovenije za nadzor proračuna, organ v sestavi Ministrstva za finance. V delu, ki se nanaša na predložitev računovodskih izkazov pravnih oseb na AJ PES, pa je predvidoma prekrškovni organ tudi AJ PES za ta del.

57. člen

Člen določa, da se z dnem, ko se prične uporabljati nov zakon o računovodstvu, preneha uporabljati stari zakon o računovodstvu, razen dveh členov starega zakon (drugi odstavek 20. člena in 21. člen), ki se uporabljata še do 31. decembra 2009.

58. člen

Člen določa, da se do izdaje novih podzakonskih predpisov, na podlagi tega zakona, uporabljajo podzakonski predpisi, izdani na podlagi Zakona o računovodstvu (Ur.l. RS, št. 23/99, 30/02 – ZJF-C in 114/06 – ZUE), seveda če niso v nasprotju s tem zakonom.

59. člen

Člen določa kdaj začne veljati in se uporabljati novi zakon o računovodstvu. Nov zakon začne veljati in se uporabljati, razen novih bilančnih shem, ki so opredeljene v prvem odstavku 22. člena, ki pa se začnejo uporabljati s 1. januarjem